

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po pranicah, ter veija po pošti prejeman za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake volja znižana ostaja in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejeman za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se vskladno izkrajšajo. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. Opravištvu, na katero naj se blagovoljivo pošiljati naročila, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Telegrami „Slov. Narodu“.

Carigrad 19. jan. Havas poroča: Turška vojska se je iz Adrijanopolja ven potegnila nazaj v Cataldijo, centralno točko utrjenj carigradskih. Rusi imajo danes večer v Adrijanopolju vmarširati.

Peterburg 18. januarja. Oficijalno. Rusi so 16. t. m. prišli v Filipopolj.

Carigrad 18. januarja. Turški odposlanci so odšli danes iz Adrijanopolja do železnične postaje Trnovo-Semeli, kjer je tudi veliki knez Nikolaj. Jutri se začne baje obravnave. Tudi Italija protestira baje zoper separatno sklepanje miru.

Šibka 14. januarja. Oficijalno. Dne 11. januarja je polkovnik Veljaminov po trdovratnem boji vzel Samakov. Na ruskej strani 1 oficir mrtev, 1 oficir ranjen, 22 vojakov mrtvih, 137 ranjenih. Isti dan je predstraža kolone grofa Šuvalova zasela zadnjo naravno oviro na cesti od Ihtimana na Tatar-Bazardžik, Trajanova vrata. Konjišk oddelek grofa Debalmena je zasel Vetrenovo, 15 verst od Tatar-Bazardžika in je 12. t. m. proti temu rečenemu kraju odmarširal.

Šibka 15. januarja. Oficijalno. Dne 14. januarja je naša prva straža zasela Jeni-Sagro, katero so Turki zapustili in zapalili.

Vojska.

Rusi so 16. t. m. vmarširali v Filipopolj. To mesto je veliko trgovišče, leži samó šestnajst milj od Adrijanopolja, in šteje kacic 60.000 prebivalcev, od katerih je tri petine kristijanov, največ Bulgarov.

Ker je prav lahko 16 milj v treh dnevih od 16. do 19. t. m. premarširati, zdi se nam novica, ki jo nam baš pred končanjem uredovanja tega lista oficijalni korespondenčni bureau pošilja, prav verjetna, če je prav ali ker je datirana iz Carigrada, namreč, da so Turki obupali nad brambo Adrijanopolja in se potegnili iz tega mesta na Carigrad nazaj, ter prepustili tudi Adrijanopolj Rusom, ki bodo nocoj, 19. t. m., vanj marširali. Adrijanopolj je drugo glavno mesto evropske Turčije in šteje okolo 160.000 prebivalcev. Če se ta vest „Havasova“ potrdi, potem je vsa Bulgarija v ruskih rokah in Turčija obupana pod nogami silnega ruskega carja.

O turškem begu v Filipopolj poroča Anglež Standardu 11. in 12. t. m.: Nepopisljiv paničen strah vlada tukaj. Osemsto bolnih vojakov je vleklo se zvečer na kolodvor,

da bi se odpeljali, a niso našli nič vlakov. Na tisoče beguncev prihaja z vozmi in živino. Železnico kar oblegajo. Vagoni so do streh polni ali lokomotiv je premalo, da bi ljudi dalje odpravili. Iz gotovega vira vem, da je Tatar-Bazardžik v plamenu. — Iz Adrijanopolja pa se 13. t. m. brzojavlja „Daily Telegraph“: Sulejman paša se trudi turške moči tukaj zbrati. Žandarmi in konjica čuvajo železnico, katero pa imajo od tu do Filipopolja uže Rusi v rokah. — Iz Pere pa se Timesom poroča 14. t. m.: Računi se, da je zadnji teden 20.000 beguncev v Carigrad prišlo.

Pred volitvami na slovenskem Štajerskem.

Iz savinjske doline 16. jan. [Izv. dop.]

Prevažna ura, v katerej hčemo in bomo štajerski Slovenci svetu zopet pokazali, da smo, ura, v katerej hčemo svoje nasprotnike prepričati, da svetovni dogodki na slovanskem jugu tudi pri nas odmevajo; ta osodepolna ura deželnozborskih volitev se nam približuje. Ko bi mi iz vseh okolnostij sploh tega videti ne mogli, naši nasprotniki bi nas morali prepričati; oni krivi proroki, ki se kot volkovi v ovčji obleki našim volilcem približujejo, ti nas glasno opominjajo, da dan volitve nij več daleč!

V kmetskih občinah smo si mi Savinjčani gotovi! Naši kmetje imajo toliko samosvestja, da vedo kdo jih more jedino prav zastopati in zagovarjati, oni imajo pa tudi dosti značaja in poguma, da krive proroke odločno zavračajo. Vse to je pač našim nasprotnikom predobro znano; prepričani so, da na tem polji njim ne raste pšenica in zato ga tudi nehčejo in tudi ne morejo obdelovati. Živo jim je še namreč pred očmi ona velikanska blamaža, ki je njih privrženca, slovenskega renegata, dr. Vrečka, leta 1871 v celjskej grofiji naletela. Zastonj je namreč takrat oni v nemško prelevéni Matijček kmetom pridigoval, da je tudi on „Slovenec“, kmetski sin, da pa ima visoko službo itd.

Brez vsakega glasu moral je govorniški oder zapustiti in se v svojo in v blamažo svoje stranke upanju poslanstva odpovedati. To je pa tudi v novejšem času jedini znani slučaj, ko je ustavoverna stranka poskušala se v celjskej okolici vgnedziti. Drastična blamaža jej je veselje do tega gotovo oženila.

Narodna zavest in odločnost savinjskega slovenskega kmeta zagotavlja nam tedaj skoro enoglasno zmago v kmetskih občinah celjskega okraja. O, da bi ti prosti sinovi naroda tudi našim tržanom v izgled bili!

Kakor nas namreč od dne do dne rastoča narodna zavest našega kmeta razveseljuje, nam ravno v tej meri srce teži narodna mlačnost in zaspanost savinjskih tržanov,

in to sicer takih, ki se drugače sploh še nekoliko narodnjakom prištevajo. Edino tej malomarnosti imamo namreč pripisovati, da imajo Žavec, Braslovče, Vranksko, Mozirje, Rečica, Gornji grad, Ljubno, tedaj sedem čisto slovenskih trgov, nemškega poslanca, in kar je še več, da se tega niti ne sramujejo!

Res, da tega niso samo le savinjski tržani krivi; največ pomaga k temu to, da volijo ti trgi skupaj z mestom Celjem, katero pa samo več volilcev šteje, kakor vsi savinjski trgi skupaj. Zmaga je tedaj tukaj na videz nemogoča. Nemogoča, toda le na videz, kajti ta reč bi se dala na narodno korist do dobrega reorganizirati. V Celji živi namreč dobra $\frac{1}{3}$ Slovencev, ki bi gotovo vsi našega poslanca volili, če bi se v Celji osnovala narodna stranka z opozicijo, kakor n. pr. v Ljubljani in v drugih kranjskih mestih. To pa je zopet jedino le takrat mogoče, če bi imeli celjski Slovenci močno zavetje v narodnih trgih, da bi se smeli na nje popolno zanesti. Dokler bo pa iz slovenskega trga, mesto 50, samo 5 volilcev v Celje volit prišlo, dokler bodo tudi še od teh petih narodnih (?) tržanov trije (!) nasprotnika volili, češ, saj naši glasovi ne bodo odločili, tako dolgo je naša zmaga v mestih in trgih nemogoča! — Upajmo pa, da bode pri bližnjih volitvah drugače!

V Celji še ustavoverna stranka nikdar nij na tako slabih nogah stala, kakor baš sedaj. „Verfassungsverein“, „Deutscher Verein“, vse spi mirno smrtno spanje, „Casino“ je v smrtnih zdihljajih in „Cillier Zeitung“ komaj pričakuje uže v drugič smrtno urice. Nasproti pa narodna Čitalnica celjska uže 10 let nij imela tako odličnega in nadpolnega odbora, kakor baš sedaj. Duh slovenski v Celji zopet bolj veje, in trebalo bi samo odločnega koraka in starodavno Celje dobi namah zopet slovenski značaj. Vse to pa bi bilo, se ve da, kakor rečeno, le takrat mogoče, a to čisto gotovo, če bi narodni tržani, posebno pri volitvah, narodne Celjane zdatno podpirali.

To pretečo spreobrnitev pač tudi voditelj nemčurske stranke dobro previdijo. Če ga preprij nikdar nij bilo videti, zdaj pred volitvami se priklati nemški poslanec v narodni trg. O, kako govori zaslepljenim volilcem na dušo: „Jaz ljubim vaše ljudstvo, jaz mu želim dobro in se bom za njega potegoval. Ne bojte se tedaj nas, druhal „črnih“ je le, ki hoče in more ljudstvu škodovati.“ Ironija! Hinavstvo! Kaj mečete slovenskim volilcem pesek v oči, ko fakta zoper vas govoré! Kdor je celjskej ljudskej šoli slovenščino popolnem odtegnil, ta bi se tudi lahko predrznil pri trških šolah enako ravnati. In sploh! kaj se nam usiljujete! kaj nam obetate pravič-

nosti, ko vam mogoče nij, obljubo tudi izpolniti!

Narodni tržani, pozor tedaj! Varujte se svojih sovražnikov, ki se vam zdaj v ovčjej obleki sladkoustijo; po volitvah se itak ne bodo več za vas brigali. Stopite možko na narodno stališče, držite se svojih slovenskih rojakov — in zmaga bode naša! —

Angleškega prestolnega govora

oni del, ki se tiče vnanje politike, glasi se:

„Zdelo se mi je — pravi kraljica — primerno, sklicati vas pred navadno dobo, da se podučite o mojih prizadevanjih, vojsko v orijentu končati in da morem v sedanjem položaju javnih zadev dobiti nasvetov ter pomoč parlamentovo. Znano vam je, kako sem se zastoj trudila, odvrniti vojsko, ter sem pozneje, ko se je ona začela bila, izrekla svoje mnenje, da hočem ostati nevtralna v tej prepirki — obžalujem, da si je zabraniti mogla nijsem — dokler interesi moje države, kakor jih je označila bila moja vlada, ne bodo v nevarnosti. Ob enem sem izrazila svojo ozbiljno željo, porabiti vsako priliko, da pospešim mirno rešitev vprašanj, za katero se vojskujeta sovražni stranki. Vspehi ruskega orožja v Evropi in Aziji prepričali so Porto, da bi imela skrbeti za to, da se končajo vse sovražnosti, katere prizadevajo nje podložnikom velika trpenja.

„Sultanova vlada se je zatorej obrnila do nevtralnih velevlastij, katere so deležnice pogodb, tičočih se turške države, ter jih je prosila pomoči. A večini poklicanih velevlastij se je zazdelo, da ne mogó koristno izpolniti te prošnje, in odgovorile so tudi v tem smislu Porti. Slednja je potem sklenila posebe obrniti se na mojo vlado, in jaz sem bila takoj zadovoljna vprašati ruskega carja, da li se hoče podati v mirovna pogajanja. Car se je izrazil, da v resnici želi miru in je ob enem razodel svojo misel, po kateri poti bi se dal ta doseči. O tej stvari sta ruska in turška vlada po mojem posredovanju pričeli svoje domenke, in v resnici se nadejam, da se bodeta o točkah, za katere se bojujeta, mirnim potem pobotala ter prenehala vojskovati se.

„Kar se mene tiče, ne bodem štedila nobednega truda, da konec vsemu pospešim. Doslej nij, v kolikor se je vojska vršila, nobeden vojujočih ozledil uvetov, na katerih je utemeljena moja nevtralizeta, in rada verjamem, da se obe stranki želita na nje ozirati, v kolikor jima bode to mogoče. Dokler ne bodo ti uveti škodovani, ostanem v svojem držanji pri starem. A ne morem zamolčati, da mi, ako bi se po nesreči vojska podaljšala, more kakov nepričakovan dogodek ukazati, poseči k varnostnim naredbam. Ali takovih naredeb ne bi mogla uspešno izvršiti brez dovoljnega pripravljanja, in upam od radodarnosti parlamentove dobiti dovoljenja sredstev, katera bi v to svrhu bila potrebna.

„Dokumenti o tej stvari bodo se vam nemudoma predložili. Moji odnošaji z vsemi tujimi vlastmi so vedno prijaznjivi.“

Prestolni govor nadalje omenja, da je lakota v Indiji skoro popolnem ponehala. Ukazano je, vse preiskati in najti sredstev, da se takova nevarnost ne ponovi nikdar več. Najnovejši dogodki v južnej Afriki da so prouzročili nekoliko skrbi, a da so ondodni

vojni oddelki bili pomnoženi ter se je nadejati, da se to vprašanje kmalu in mirno reši.

Ta angleški prestolni govor, še bolj pa včeraj od nas priobčeni telegram o posvetovanji v zgorenej zbornici, nas učita, da je vse angleško rožljanje z orožjem blamažo naredilo. Gore so pokale, pa se je rodila smešna miš! John Bull je vpil, a korajže nema, da bi kaj resnega podjel, hvala Bogu.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. januarja.

Iz *Dunaja* se poroča, da se je ogersko ministerstvo 17. t. m. s cislejtanskim zopet posvetovalo zaradi nagodbe. Tisza je bil potem pri Andrassyju. Udeležili so se tega posveta Auersperg, Lasser, Depretis, Chlumetzky, Tisza, Szell in Wenkheim. Glavna točka so bili finančni colii. Zedinili se nijso nič. Tisza je bil potem pri cesarji in Andrassyju.

Dunajski mestni občinski zbor je šel čez nasvet, do državnega zbora vložiti petico, naj se naša vojska od 800 000 na 600 000 mož zniža, na motivirani dnevni red.

V *državnem zboru* je bila colna in trgovinska zveza, izvzemši onih paragrafov, ki so bili odboru v nov pretres izročeni, 18. t. m. sprejeta.

Jako neprijetna in mučna je novica, ki jo je nam telegram včeraj iz *Prage* prinesel. Zastopnik solastnikov „Politike“ se krega po noči v tiskarni s Skrejšovskim, ker ta proti Riegru piše, a potlej najdejo Thürhiera teško pobitega. „Politik“ pravi, da je T. vsled neuprednosti čez držaje z družega nadstropja padel.

Obravnava zoper *Miletića* je pokazala, da se mu čisto nič ne more dokazati; samo ena priča je bila zoper njega, nekov izdajnik Ranković, a še ta človek je le za vešala zrel, bil uže zaradi goljufije, posilstva večkrat zaprt in torej nij zanesljiva priča. Tudi mu je dokazano bilo, da laže. Vendar so magjarski sodniki Slovana Miletića obsodili. To je magjarska pravica!!

V *hrvatskem* saboru je večina z vsemi proti 9 glasom votirala proračun in s tem vladi izrekla zaupanje. Tudi dispozicijsfond je bil z vsemi proti 15 glasom sprejet.

Vnanje države.

Iz *Carigrada* se piše, da je sultan poklical tudi magjarskega „generala“ Klapko in ga za svet vprašal. Magjarski medrijaš baje da je Turku svetoval mir narediti.

Veliki vezir raznaša glas, da je Rusija sama bila tista, ki je prosila premirja. To dela zato, da bi turško druhal potolažil. Propala država, ki se mora tacih lažij posluževati!

Iz *Londonu* javlja telegraf, da je bil 16. t. m. velik ljudski shod delavcev v Exterhallu, v katerem se je naglašalo, da naj Anglija mirna ostane. Tudi v Willis Rooms je bil enak meeting za mir in proti Beaconsfieldu.

Angleškemu „Standardu“ piše njegov dopisnik iz Filipoplja, da sta mu pravila dva italijanska oficirja, da precej, kadar bi Grška v boj posegla, bode tudi *Italija* poslala ekspedicijo pod Menotti Garibaldijem v Albanijo. Ta ekspedicija hoče v bližini Valone na suho stopiti. Zadržala jo je le grška vlada s svojim dolgim oprezovanjem.

Na *Francoskem* bodo 24. t. m. maires ali županje voljeni. Mej 36.000 občinami Francije imenuje le v 3000 velicih občinah vlada „maira“, v družih 33.000 se svobodno voli.

Dopisi.

Iz *Gorice* 17. januarja. [Izv. dop.] Utihnilo je — mej našimi turkoljubnimi lahoni in italijanissimi jadikovanje po neudačah njihovih sobratov Turkov, ter solze, ki so jih točili prej za popolnem propalimi turškimi

lozi, romajo sedaj v Rim, kjer leži umrlí Viktor Emanuel, od katerega so se vedno nadejali „rešitve“ izpod avstrijskega orla, ne zmeneči se, da tega orla in sebe z njim varuje krepak narod slovenski v velikej večini na obalih deroče Soče.

„L' Isonzo“ je izšel vsled smrti Emanuela črnó obrobjen, a polčija ga je baš zaradi tega netaktnega postopanja konfiscirala, kakor tržaškega „l' Indipendente“, katerega zadnjega so pa tamošnji avstrijski, pa v Italijo škiloči italijanissimi v Vidmu zopet in znova tiskati dali, da so ga razširili mej svoje somišljenike po Trstu in Primorji.

Kar počenjajo sedaj naši lahoni uže vsacemu poštememu avstrijcu preseda. Goriška „ginastica“ je veselico odložila, dasi tam sedi — telovaditi ne znajo, — mnogo sinov slovenskih kmetskih roditeljev, sedaj renegatov, in sklenila, celo v nedeljo k godbi ne iti; sinoči pa je odrinila dvojica kot zastopnica Gorice, (!?) naše Gorice — k pogrebu v Rim.

Rad bi vedel, in z menoj, smelo rečem, cela Goriška, kdo ju je poslal? Včerašnjí „L'eco del litorale“ nam naznanja, da se je v Vidmu (!) dal napraviti venec, za na rakév Viktorju Emanuelu mestu Gorice ter pristavlja: „kdo je pooblastil žaliti avstrijske Goričane s tacim nesramnim postopanjem? Kateri so oni mestjani, ki se predrznejo take pobalinske demonstracije v imenu naše Gorice?“

Omenjenja vreden je tudi škandal, katerega so prouzročili nekateri goriški italijančiči — mej temi urednik znanega lista lahonov in lahončičev gostov, „Caffé Nazionale“, katerega priimek se tako lepo italijanski glasi na — ič, dne 12. t. m. Pošten Goričan, rodom Italijan, spremil je svoji sestri k čitalničnemu plesu, pustivši ju tam, šel je pit kozarec vina k „angelju“. Tu je bilo zbranih katic 5 goriških lahonov ter zagledavši gosp. G. s čisto srajco, začeli so nesramno zabavljati, češ, da je grdo od njega, da gre plesat mej „sklafs“ denes, ko vsi (?) goriški Italijani žalujejo ter eden izmej teh, katerega oče je nosil slovenske irhaste hlače, vrže g. G. s črnim vinom napolnjeno limonovo šalo za vrat, tako, da mu je bila vsa srajca omadeževana. Mari nij to lepa lahonska kultura?

In vendar se še protežira ta gnjiloba ter njenemu obstanku nevarno lahonstvo, zraven pa pozablja prave njene meje proti italijanskej pogoltnosti zvesto varujočih slovauskih straž! Kedar bodo naši visokostoječi možje uvideli, kdo je pač nevaren avstrijske celokupnosti, ali v Italijo škileči Italijani, ali pošteno avstrijsko misleči Slovani? T—e.

Iz *Ljutomeru* 18. januarja [Izv. dopis.] V šolskih krogih in tudi od strani staršev se je pri nas pogostna želja izraževala, da se osnuje 3. dekliški razred, da bi bile deklice, katerih je skoro 300, čisto ločene od dečkov. Krajni šolski svet je z velikimi stroški pripravil potrebno sobo, a učiteljice (podučiteljice) ne moremo dobiti. Urok temu je nekoliko to, ker je bil okrajni šolski svet službo kasno razpisal, ko so bile skoro vse učiteljske kandidatnje uže umeščene. Oglasila se je bila za to pa tudi neka sposobna suplentinja, ki čaka imenovanja. A pravi se, da se bode tudi imenovanje te suplentinje zakasnilo, kajti predsednik okrajnega šolskega sveta baje ne dovoli, da bi omenjena korporacija jo imenovala, rekoč, da pravico nadomestnice nastavljanja ima deželni šolski svet, a nam se to malo čudno zdi. Vsaj ima okrajni šol-

ski svet po postavi pravico provizorične učiteljske moči nastavljeni; no, ali supletenti niso tudi začasne provizorične moči?

Domače stvari.

— (O trgovinske zbornice kranjske in volitvah za nje) je prinesel organ naših nemškutarjev iz Dežmanovega peresa tri članke, ki bi bili neizmerno smešni, ko bi tako preračunjeno perfidni in nesramni ne bili. Več o njih prihodnjič. — Včerajšnja uradna „Laib. Ztg.“ prinaša na prvem mestu svojih mestnih novic kandidate nemškutarke stranke za volitev trgovinske zbornice. Tudi mi jih objavljamo, da bodo naši volilci vedeli, katerih ne smejo voliti. Ti so: V trgovinskem oddelku: Dollenz iz Kranja, Jos. Kordin, P. Lasnik, A. Schreyer in J. Zenari iz Ljubljane. V obrtniškem oddelku v veliki industriji: Bamberg, Krenner, K. Lukman. V rudarskem oddelku Vestenek. V drugi obrtniji: Doberlet, Rudholzer, P. Thoman. To so torej gospóda, katere nobeden naroden volilec ne bode volil.

— (Denes) je v tukajšnjem gledališči slovenska predstava predpustne vesele igre „Robert in Bertram“, s petjem. Slovenci pa naj pokažejo, da jim je kaj mari za to, da se slovensko igra v Ljubljani.

— (Nov kandidat za kranjsko deželno načelnništvo) se imenuje v goriskem dopisu „Slovenčevem“, namreč okr. glavar baron Rechbach. Ne verujemo skoro, da bi ta gospod kaj nade imel, konkurenca bode prevelika.

— (Narodna čitalnica Novomeška) napravi v letošnjem predpustu te-le veselice: Dne 20. januarja „Venček“. Dne 2. februarja „Vodnikovo svečanost“. Dne 10. februarja „Tombolo s plesom“. Dne 17. februarja „Venček“. Dne 5. marca „Maškara-rado“. Začetek vsake veselice ob pol 8. uri zvečer. Program „Vodnikove svečanosti“ se bode posebej izdal.

— (Iz Ljutomera) se nam piše: V naši čitalnici so se 12. t. m. začela popularna predavanja (po g. Lapajnu) o slovenskem slovstvu. Prvi njegov govor je obsegal delovanje v verskem in slovstvenem obziru slovenskih apostoljnov Cirila in Metoda v velikomoravskem kraljestvu. Drugemu govoru (19. t. m.) bode zadržaj „glagoliški in cirilski spominki.“

— (Poštno.) Iz Ljutomera se nam piše: Na slovenskega domoljuba, ki želi slovenščini enake veljave, kakoršno imajo drugi jeziki, dela strašno slab vtis, ako dobiva iz čisto slovenskega kraja zgolj nemške dopisnice, nakaznice, vozne liste in druge pošne tiskovine. No, tega se domoljubi v dotičnih krajih sami krivi, zakaj namreč ne zahtevajo dvojezičnih blanketov od poštnih opraviteljev z vso energijo. Ako uljudna beseda ne izdá, le pritožite se pri poštnih direkcijah. Graška poštna direkcija je na pr. na neko pritožbo našemu poštnemu uradu zaukazala, da mora držati nemško-slovenskih poštnih tiskovin.

— (Naznanjevalke spomladi.) Iz Vojnika pri Celji se nam piše: Na svojem sprehodu v bližnjo okolico našel sem uže nekoliko popolnem razcvetenih trobentic (primula).

— (Časopis „Sokol“.) V Zagrebu je v hrvatskem jeziku začel izhajati nov časnik „Sokol“, glasilo za tjelevožbu, izdavana ga

Andrija Hajdenak in Franjo Hochman. Priporočamo ga tudi našim telovadcem. Cena mu je poldrug gl. za pol leta, za pripravnike 1 gold.

— (Šolstvo po slovenskih krajinah.) Po datih, katere priobčuje znani pedagog dr. Dittes v svojem pedagogičnem letnem poročilu, je imela l. 1876. Štajerska s 1,160.000 ljudmi 735 šol in 1946 učiteljev, Koroška s 340.000 stanovalci 325 šol in 561 učitelje, Kranjska s 470.000 lj. 261 šol in 414 učiteljev, Trst in okolica z 130.000 lj. 48 šol in 306 učiteljev, Goriška z 220.000 lj. 221 šol in 324 učiteljev, Istra z 260.000 lj. 145 šol in 245 učiteljev. Račun iz teh števil kaže, da pride v Trstu z okolico na 424 lj. 1 učitelj, na Štajerskem na 596 ljudij 1 učiteljska moč, na Koroškem na 606, na Goriskem na 679, v Istri na 1061 ljudij, na Kranjskem pa na 1135 ljudij še le en učitelj. Torej je Kranjska v tem obziru na najslabšem mej slovenskimi pokrajinami. Mej vsemi avstrijskim deželami ima pa primeroma največ učiteljev Dolnja-Avstrija, namanj pa Dalmacija. V celej Cislejtaniji pa pride poprek na 657 stanovalcev 1 učiteljska moč.

Razne vesti.

* (Ruska človekoljubnost.) 8. januarja se je vršil na kolodvoru trgovistejskem prav ginljiv prizor. Mnogo ruskih oficirjev, ki so bili prišli iz Bulgarije, privedlo je soboj majheno, komaj triletno dekletce, katero so prav z materinsko skrbnostjo nahranjivali in božali. Ko je nekdo vprašal, čegav je ta otrok, odgovori nekov oficir, da je od krogle zadet Turek, ki je deklico baš v naročaji imel in bežal ob ruskem naskoku na neko utrjeno vas, nje oča, in so potem zapuščeno dete ruski oficirji prevzeli v polkovo odgojo in oskrbstvo, da bode hčerka oficirskega kora.

* (Novinski jubilej.) Ruske, dobro slavjanske novine „Peterburske Vedomosti“ so praznovala 14. januarja 150letnico svojega izhajanja.

* (Nesreča na železnici.) Iz Krakovega se 14. jan. poroča v „N. Fr. Pr.“: Blizu Brzesc Litewski je trčil tovoren vlak na dvorni vlak, ki je v 12 vozeh peljal cesarske kočije iz Bulgarije; dve lokomotivi ter 17 vagonov z vsemi kočijami se je razbilo in pet dvornih slugov ter mnogo železniških izpremljevalcev je mrtvih.

* (Poštne roparje), kateri so nedavno napali in uplenili 14.000 gl. pošti mej Szantom ter Madom (na Ogerskem), so zasledili in sicer so celih 10.000 gl. ukradenega denarja našli pri glavarji mesta Szanto, Kovaču. Res lep uzor magjarskega mestnega glavarja!

* (Proti cepljenju koz.) Da imajo zdravniki in starši pri cepljenju koz biti zelo previdni, dokazuje ta-le svarilna primera, katero izvajamo iz nam poslana „Neckar-Ztg.“ izhajajoče v Heilbronn na Nemškem. Dne 11. t. m. je bila v Frankobrodu na Odri sodnijska preiskava, katera gotovo vsacega zanima, kolikor se stališča znanstvenega toliko i praktičnega. Stvar je htela nemška vlada, ako samo mogoče, utajiti in skrbela je, da ne pride mej ljudi, ter da bi na ta način kakovo mrzenje do cepljenja koz ne razširilo se — toda nij se jej posrečilo. Dogodek pak je ta: Dne 1. julija 1876 vcepili so v Lebusu 26 dekletcem o 10.—12. letu kozé. Gnoj so vzeli od otročiča še ne sedem mesecev izpolnivšega, ki je bil na videlo vrlo zdrav. A posle 4—6 tednov pričeli so se pri 12 dekletcih, katerim so bile vcepljene kože in so se jim dotične rane izcelile, delati na istem mestu turi in pozneje razne garje po koži, okolo ust in drugod. To so bili vse nasledki temu, da je otroče po materi podedovalo bilo sifilitične snovi in pri cepljenju prešle so te tudi v telesa teh dekletec. In še izza 9 mesecev, to je: v začetku marca meseca 1877, nij bilo moč ozdraviti teh bolnic, da, celo pri treh

drugih so se tudi na onem mestu jeli zbirati mehurji in so se jim gnjili. Ta žalostni slučaj nadalje omeče trditev zdravnikov, ki menijo, da se pri otročiču, ki je podedoval od roditeljev sifilitičnih snovij, morajo nasledki uže ob 5, najdalje 6 mesecih pokazati. Tako si tedaj pri cepljenju koz ne more človek nikedar biti v svesti, da-li si je s tem kaj zdravja pridobil, ali si ono morebiti celo — izkvaril.

Tržne cene

v Ljubljani 19. januarja t. l.
Pšenica hektoliter 9 gl. 59 kr.; — rož 6 gl. 40 kr.; — ječmen 5 gl. 91 kr.; — oves 3 gl. — 41 kr.; ajda 6 gl. 31 kr.; — prosó 5 gl. 85 kr.; — kornuza 6 gl. 80 kr.; krompir 100 kilogramov 3 gl. 05 kr.; — fižol hektoliter 8 gl. — kr.; masla kilogram — gl. 94 kr.; — mast — gl. 80 kr.; — špeh trišen — gl. 66 kr.; — špeh povojen — gl. 72 kr.; jajce po 3 kr.; — mleka liter 7 kr.; govodnine kilogram 52 kr.; — telomine 54 kr.; — svinjsko maso 54 kr.; — sena 100 kilogramov 2 gl. 15 kr.; — slame 1 gold. 83 kr.; — drva trda 4 kv. metrov 3 gold. 50 kr.; — mahka 4 gl. 50 kr.

Vsako nedeljo pred pustom bode v

restavraciji Kozlarjeve pivarne plesna veselica, pri kateri bode sodeloval en del vojaške godbe.

Vstopnina 30 kr.

Začetek vsakikrat ob 8. uri zvečer. Uljudno vabi

Bartl. Jančigaj,
restaurant.

(23—2)

Travnik „Prule“

se bode prodajal 24. t. m. — Pogoji se izvedó pri

(17—3)

Dr. Alfonzu Mošé.

Novošegnega, rokodelnega, konfekcijskega, suknenega in platnenega blaga zaloga

C. Wannischa,

v Ljubljani, na mestnem trgu št. 7. pri poroča svoje velike sklade izdelkov, primernih za salone in plese v pustnej dobi 1878. (9—4)

Kdo hče

mesečno po 100 gl. in več po strani zaslužiti si, zastopajoč imenitno hišo? — Ponudbe osob vseh stanov pošilja pod naslovom „Z. 430“ ekspedicija za anonce G. L. Daube in dr., I., Singerstrasse 8, Wien. (18—1)

25 gl.

plesna ali salon-obleka

pri M. Neumannu, v Ljubljani, v Lukmanovej hiši.

Dr. A. Plenka „Anticatarrholicum“ proti vsakemu náhodu sliznih mren

za otroke in odrasle ljudi. (Z n. v. e. kr. patentom od 28. marca 1861. l. zavarovano proti ponarejanji.)

Ta čaj, prirejen na znanstvenem temelji od najbolj zdravilnih zelišč in korenin, izvrstno deluje pri vseh náhodih sliznih mren v krlju, v sapniku in njega vejah, v pljučih, v želodeci in črevih, vrlo pomaga pri kataru v mehurji, v maternici ter nje nožnici, tudi ublažuje okrepljujoč in kri čisteč.

Dobiti je v Ljubljani: lekarna g. E. Birschitz; v Gradci: lekarna „zum Mohren“ g. A. Nedweda, Murplatz, in lekarna g. J. Eichlerja, Leonhardstrasse. — Dalje v Mariboru: lekarna g. W. Königa; v Radgoni: lekarna g. C. Andriena; v Leobnu: lekarna g. Karla Filipeka; v Celovcu: lekarna g. Birnbacherja. (405—4)

Mladenič,

32 let star, v mnogovrstnih kupčijah dobro izurjen, se želi z gospodično, ne čez 30 let staro, s spodobnim obnašanjem, znanjem slovenskega in nemškega jezika, oženiti. — Ponudbe naj se pošiljajo na administracijo „Slov. Naroda“ pod naslovom: „Srečen predpust“ do 31. t. m.

V risanji krojev in šivanji obleke

poučuje temeljito gospá
(16-2) M. Böhm,
v Florijanskih ulicah št. 1, Schmalzeva hiša

Jetika je ozdravljiva!

Radgostski univerzalni čaj

in
rožnovski maho-rastlinski celtnički,

priporočajo se posebno

za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučih, za srčne, prsne in vratne bolečine, posebno za sušico, želodčno slabost, za splošno slabost čutnic in proti začenjajočej se pljučnici!

Veliko število priznanskih pisem razpolaga se v prepričanje.

Javne zahvale.

Častiti gospod lekarnar Seichert v Rožnovi!
Prisiljen sem zopet pribežati k Vašim izvrstnim zdravilom. Kajti, ko sem še v Ljubljani bival ste mi na zahtevanje dvakrat poslali bili svojega izvrstnega čaja ter rožnovskih celtničkov, in vselej sem takoj očutil, da so se moje bolečine v prsih čudovito izboljšale. Po nasvetu nekaterih prijateljev sem tudi zdaj tri mesece iskal pomoči pri zdravnikih, a brez uspeha, zatorej prosim, da mi izvolite nemudoma poslati zopet s poštnim povzetjem 2 zavitka radgostskega univerzalnega čaja in dve škatljici celtničkov.

Z vsem spoštovanjem

Franjo Cabálek.

V Dobruški pri Josipovem, 26. maja 1877.

Gospodu J. Seichertu, diplom. lekarnarju v Rožnovi!

Prosim, da mi vnovič vpošljete 12 zavitkov radgostskega univerzalnega čaja in 12 škatljic rožnovskih maho-rastlinskih celtničkov. Ta zdravila zares pri vseh mojih bolnikih na prsih pomagajo, da kar strdim, in odkar jih tudi sam rabim, osvobodil sem se kašlja, ki me je trdovratno mučil vsako zimo kakih 4-6 tednov.

Z vsem spoštovanjem udani

Dr. Tautz pl. Tauenstein,
c. kr. zdravnik pri štabu.

V Kremži ob Dunavu, 26. oktobra 1877.

Gospodu lekarnarju Seichertu v kopalji Rožnovi.

Jaz upotrebljam Vaš izvrstni radgostski univerzalni čaj proti bolečinam v prsih, in hvalo Bogu, z dobrim uspehom. Zatorej Vas prosim, da mi precej poslati izvolite s poštnim povzetjem še dva zavitka. Bog Vas blagoslovi!

Beležim se hvaležna Vam

A dela pl. Csermál.

Csejthe pri Dolenjem Novem mestu (na Ogerskem), dne 5. oktobra 1876.

Blagorodni gospod! Jaz rabim zoper stari svoj katar v pljučih uže mnogo let Vaš slavni radgostski univerzalni čaj ter ga pijem po Vašem navodu in do staj mi je prav dobro del, zatega delj ga povsodi, kamorkoli pridem, vsem bolnikom najboljše priporočujem. Vaše blagorodje naj tedaj izvoli poslati mi s povzetjem zopet 4 zavitke čaja, 2 škatljici celtničkov, 1 steklenico bouquet de Radgost in 1 steklenico rožnovskih želodčnih kapljic.

Vašemu blagorodju najjudanejši

JUDr. Josip Kovář,

Novomesto, mesarske ulice.

V Pragi, 23. julija 1877.

Od tega po zdravniškij razložbi in predpisih pripravljani čaj velja za 14dnevno rabo pripravljen paket z nakazom o rabi 1 gold. av. velj. Jedna originalna škatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtničkov 50 kr. Za kolek in zavijanje pa 10 kr. posebej.

Radgostski univerzalni čaj in Rožnovski maho-rastlinski celtnički dobivajo se jedino le v lekarni J. Seichertu v Rožnovi (na Moravskem) in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštnemu povzetku.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sledeči lekarji: W. Mayer v Ljubljani, A. Beinitz v Celovcu, W. König, gradsko predmestje, v Mariboru, Anton Nedwed, zum Mohren in Milosrdniška lekarna v Gradi, in J. Cejbeček v Zagrebu.

Rožnovska čutniška esencija, hitro in stalno deluje zoper tiganje, prehlad, čutniško in mišično slabost vsake vrste. Originalna steklenica 70 kr. av. velj., za kolek in zavojbo 10 kr. več. Prava se dobo jedino direktno iz lekarne v Rožnovi (Moravska). (377-5)

Za dame!

Prave kite

iz zdravih človeških las od 60 do 100 cent. dolge, polne in debele, brez vlog in brez primešanja umetelnih las, da da se česajo in peró. Za trajno in tresirano delo se jamči in cene so jako nizke, samo gld. 2.30 do gld. 5.

Naročbe na deželo se proti poprejšnji vpošiljavi muštra, proti povzetju urno in reelno izvajajo in nedostatno se rado zamenja.

Da je za komoditeto čestitih dam priložnejše, ima podpisani tudi veliko zbirko specijalitetnih las vseh barv in vrst.

Dalje se tudi vsakovrstna lasna dela najcenejše izvršujejo in se stara za nova menjavajo.

L. Businaro, friseur,

(400-5) kongresni trg, nasproti „kazine“ v Ljubljani.

Za dame!

Dunajska borza 19. januarja.	
Enotni drž. dolg v bankovcih	63 gld. 70 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	66
Zlata renta	74
1860 drž. posojilo	114
Akcije narodne banke	812
Kreditne akcije	221
London	118
Napol.	9
C. kr. cekini	5
Srebro	103
	55

Ces. kr. privil.

„Azienda Assicuratrice“ v Trstu.

Glavno zastopništvo za Kranjsko.

Naznanjaje p. n. občinstvu, da sem zavoljo preobitih poslov dosedanje glavno zastopništvo zavarovalnega društva

„Azienda Assicuratrice“ v Trstu prostovoljno z denšnjim dnevom odložil, se usojam p. n. občinstvu za meni darovano zaupanje najtopleje zahvaljevati se ter ob enem prosim, da bi p. n. občinstvo isto ravno tako sedanjemu zastopniku, gospodu

Jovanu M. Pirceu

poklonilo.

V Ljubljani, dne 12. januarja 1878.

Dragotin Karinger.

Sklicevaje se na gornji razglas, naznanjam p. n. občinstvu, da sem

Glavno zastopništvo

„Azienda Assicuratrice“ v Trstu za Kranjsko

z denšnjim dnevom sprejel, ter pooblastujem svojega sina Emanuvelja zavarovanja vsake vrste sklepati in denar sprejemati.

Ob enem se p. n. občinstvu najiskroneje priporočujem v zavarovanjih vsake vrste, kakor:

a) Zavarovanjih na življenje.

a) Na človeško življenje. Glavnice, katere se izplačajo ali po smrti zavarovanca, ali tudi po dožitju pogojene odločene starosti zavarovančeve, brez ali z ozirom na dobiček društva; vzajemno zavarovanje glavnice na nadžitev, katere se izplača po smrti enega izmed dveh zavarovancev tistemu, kateri družega nadživi; zavarovanje na življenje dolžnikovo, da je vrnitev dolga v slučajih hitre smrti dolžnika osigurana; zavarovanje penzij in dohodkov, zavarovanje odgojevanja otrok, oskrbljevanja starčkov, dote itd. vsake vrste.

b) Vzajemno podedovanjsko društvo, v katerem se vložena glavnica 4krat, 6krat, in tudi večkrat pomnoži po obrestih, obrestnih obrestij in vzajemnem podedovanji; ugodno za vsako starost in vsak spol.

b) Zavarovanja zoper škodo po požaru,

(tudi po streli nastalem), na poslopih in tovarnah, pohištvu z vsebino, strojih, zalogah, skladiščih, pridelkih vsake vrste, zakladih žita, klaje in slame, na poljedelskem in hišnem orodju, na vozovih, živini itd.

c) Zavarovanja zoper škodo po razletu,

prouzročeni po paru ali plinu.

Končno se usojam p. n. občinstvu opozoriti, da je imenovano zavarovalno društvo, ustanovljeno leta 1822, najstarejše podjetje te vrste v Avstriji, katero je po svoji solidnosti in nizkih premijah vedno umelo pridobivati si zaupanje p. n. občinstva.

V Ljubljani, dne 12. januarja 1878.

Jovan M. Pirc,

Poljanska cesta št. 5 (nova).

(14-3)